

Το άλμα που έφερε τον άνθρωπο στο έδαφος της Σελήνης (Διονύσης Σιμόπουλος - Αλέξης Δεληβοριάς)

/ [Πεμπτούσια](#)

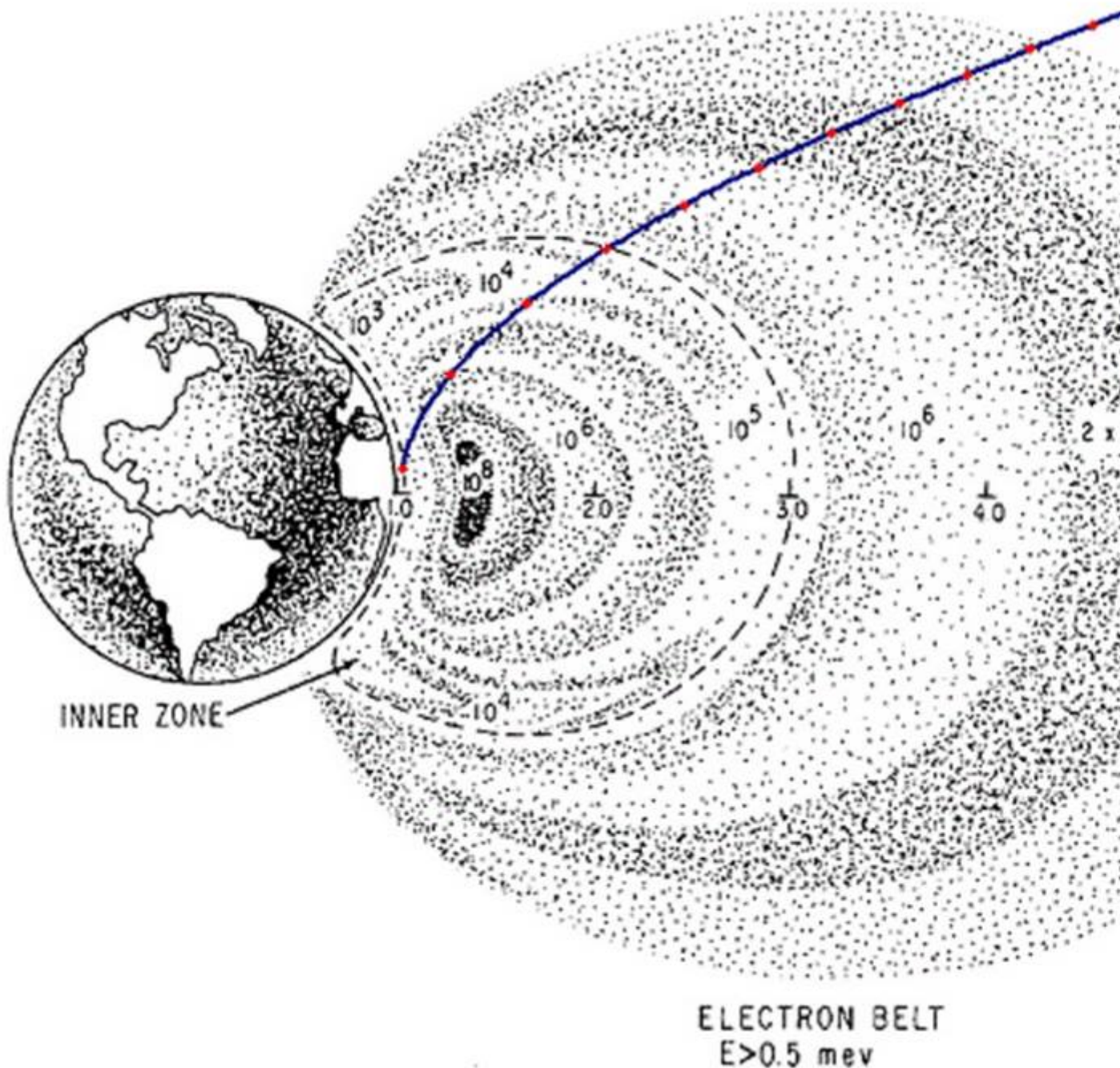
[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=166288>]

ΑΠΟΛΛΩΝ 11: ΜΙΚΡΟ ΒΗΜΑ-ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΑΛΜΑ
48 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Στις 3 Ιουλίου 1969 και καθώς το γιγάντιο ερπιστριοφόρο όχημα που μετέφερε το Apollo 11 κινούνταν αργά αλλά σταθερά προς τη Βάση Εκτόξευσης 39A, η CIA πληροφορήθηκε ότι ο ρωσικός πύραυλος N1 είχε εκραγεί στο κοσμοδρόμιο Baikonur στη διάρκεια μιας προσομοίωσης εκτόξευσης, βάζοντας οριστικό τέλος στα σχέδια των Σοβιετικών για την κατάκτηση της Σελήνης. Καθώς η πίεση προς την αμερικάνικη πλευρά μειώθηκε έτσι αισθητά, οι ιθύνοντες της NASA αναρωτήθηκαν εάν θα ήταν σκόπιμο να επιβραδύνουν τις προσπάθειές τους. Είναι όμως όλα έτοιμα. Εκτός αυτού, ακόμα κι αν η αποστολή του Apollo 11 αποτύγχανε η NASA είχε ήδη εκπαιδεύσει δύο ακόμα πληρώματα και είχε ήδη κατασκευάσει δύο επιπλέον πυράυλους Saturn. Αποφάσισαν λοιπόν να προχωρήσουν.

δίνοντας την απαραίτητη ώθηση στο διαστημόπλοιο για να κινηθεί προς τη Σελήνη.

Η τροχιά που ακολούθησαν οι αποστολές του Apollo προς τη Σελήνη για να διασχίσουν τις Ζώνες

Πλησιάζοντας τη Σελήνη από τη σκοτεινή της πλευρά στις 19 Ιουλίου, το Apollo 11 εισήλθε σε τροχιά εκτελώντας αρκετές περιφορές γύρω από τη Σελήνη, που επέτρεψαν έτσι στους τρεις αστροναύτες να παρατηρήσουν το προεπιλεγμένο σημείο προσεδάφισης στο νότιο μέρος της Θάλασσας της Ηρεμίας. Στις 20 Ιουλίου, κι ενώ το Apollo 11 βρισκόταν ξανά στην σκοτεινή πλευρά της Σελήνης και 112 χιλιόμετρα πάνω από την επιφάνειά της, η σεληνάκατος με επιβάτες και

χειριστές τον Armstrong και τον Aldrin, αποσυνδέθηκε από το Columbia ξεκινώντας τη κάθοδό της προς τη Σελήνη.

Στις 20 Ιουλίου 1969, κι ενώ το Apollo 11 βρισκόταν ξανά στην σκοτεινή πλευρά της Σελήνης και 112 χιλιόμετρα πάνω α

με επιβάτες και χειριστές τον Armstrong και τον Aldrin, αποσυνδέθηκε από το Columbia ξεκινώντας τη κάθ

Πίσω στο Χιούστον, στο Κέντρο Ελέγχου, ο νεαρός Steve Bales, υπεύθυνος του ελέγχου πτήσης, συνειδητοποίησε ότι η ταχύτητα της σεληνακάτου υπερέβαινε την ενδεδειγμένη κατά 21 χιλιόμετρα την ώρα. Έχοντας ήδη προσπεράσει το προεπιλεγμένο σημείο προσεδάφισης, ο υπολογιστής, που έλεγχε την κάθοδο της σεληνακάτου φαίνονταν ότι την οδηγούσε προς μία περιοχή κοντά σε ένα μεγάλο κρατήρα, διάσπαρτη από μεγάλους βράχους.

Sea of Tranquility

Landing

Το σημείο της προσεδάφησης του Apollo 11

Με τη βοήθεια του Aldrin ως πλοηγού, ο Armstrong ανέλαβε τον έλεγχο της διαστημοσυσκευής χειροκίνητα. Μήπως όμως ήταν πλέον αργά; Η οθόνη πλοήγησης αναβοσβήνει προειδοποιητικά ότι τα καύσιμα δεν αρκούν για περισσότερα από 60 δευτερόλεπτα πτήσης ενώ το σκάφος εξακολουθεί να βρίσκεται 30 με 40 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της Σελήνης. Με καύσιμα λιγότερα των 30 δευτερολέπτων πτήσης η σεληνάκατος του Apollo 11 είχε προσπεράσει το προεπιλεγμένο σημείο προσεδάφισης κατά 7 περίπου χιλιόμετρα. Κι ενώ η αγωνία στο Κέντρο Έλεγχου πίσω στη Γη είχε κορυφωθεί, στις 16:17 ώρα Χιούστον, της 20ης Ιουλίου, ακούστηκε επιτέλους η φωνή του Aldrin να ενημερώνει: «Χιούστον, εδώ η Βάση της Ηρεμίας. Ο Αετός προσεδάφιστηκε.» (Houston, Tranquility Base here, the Eagle has landed.) Η σεληνάκατος, έχοντας εξαντλήσει σχεδόν όλα της τα καύσιμά, περνούσε στην Ιστορία ως η πρώτη που μετέφερε συνανθρώπους μας σε ένα άλλο ουράνιο σώμα του Ηλιακού μας Συστήματος.

[Συνεχίζεται]